

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 14Csp/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116224714
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Štepániková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:5116224714.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Štepánikovou, v právnej veci žalobkyne: I. L., L.: X.X.XXXX, J.: J. XXXX/XX, Ž., zastúpenej: STEHURA & partners, v.o.s., Advokátska kancelária, so sídlom: Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 47 246 863, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom: Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2058,88 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobkyne zamietá.
- II. Žalovanému sa proti žalobkyni priznáva 100%-ná náhrada trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou podanou na súd domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 2058,88 € s príslušenstvom a trovy konania na tom základe, že dňa 16.11.2011 uzavrela so žalovaným Zmluvu o revolvingovej pôžičke č. 140342-45052, na základe ktorej jej žalovaný poskytol pôžičku vo výške 2000 €. Predmetnú zmluvu uzatvárala v dôsledku zlej finančnej situácie pre vlastnú potrebu ako obyčajná fyzická osoba. Úver pre podnikateľské účely nepotrebovala a nevedla ho ani v účtovníctve, minula ho pre osobné potreby. Predmetnú živnosť zrušila po vyše mesiaci od poskytnutia úveru a na činnosť, ktorú vykonávala nepotrebovala finančné prostriedky. V predmetnej zmluve absentujú základné náležitosti akými sú údaj o výške RPMN, údaj o výške, počtu, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovanému postupnými platbami vrátila 4 698,88 €. Bez právneho dôvodu žalovanému zaplatila sumu 2698,88 €. Z dôvodu prípadného premlčania nároku sa domáha zaplatenia sumy 2058,88 € čo predstavuje platby ktoré žalovanému zaplatila počnúc 4.11.2013 do teraz.

2. Súd vo veci vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán sporu, listinnými dôkazmi a zistil, tento skutkový stav veci;

3. Právny zástupca žalobkyne vo svojom vyjadrení zo dňa 17.10.2018 uviedol slovami žalobkyne: „Nadalej zotrvávam na podanej žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.058,88 € spolu s príslušenstvom. Dňa 16.11.2011 som so žalovaným uzatvorila zmluvu o revolvingovej pôžičke č. 140342 - 45052 zo dňa 16.11.2011, na základe ktorej mi žalovaný poskytol pôžičku vo výške 2.000 €. Predmetnú zmluvu som uzatvárala z dôvodu zlej finančnej situácie pre vlastnú potrebu ako obyčajná fyzická osoba. Obchodný zástupca v súvislosti s poskytnutím pôžičky žiadal odo mňa nejaké potvrdenie o príjme. Keďže v tom čase som nepracovala na pracovnú zmluvu, ale len na živnosť, nemohla som mu takéto potvrdenie predložiť. Obchodný zástupca mi uviedol, že v prípade, ak pracujem na živnosť k vybaveniu predmetnej pôžičky postačí moje živnostenské oprávnenie, resp. daňové priznanie. Ja som mu uvedené potvrdenie predložila a on mi predložil zmluvnú predtlač, ktorú

som podpísala bez toho, aby som bližšie porozumela jej obsahu. Zástupca odporcu mi pri podpise povedal, že ak chcem pôžičku, musím predmetnú zmluvu podpísať a že sa nemusím obávať, nakoľko ide o štandardnú zmluvu. Ja som však pôžičku pre podnikateľské účely nepotrebovala, nakoľko v súvislosti s mojou prácou som nemala nijaké náklady. Predmetnú pôžičku som brala za účelom vlastnej osobnej spotreby. Predmetnú pôžičku som nevedla ani v účtovníctve a prostriedky som použila na účel osobnej spotreby. Dokonca by som predmetnú pôžičku nemala ani v živnosti, ktorú som zrušila po vyše mesiaci po poskytnutí pôžičky ako využití, nakoľko na činnosť, ktorú som vykonávala som nepotrebovala finančné prostriedky.

V tejto súvislosti poukazujem na skutočnosť, že spolu s predmetnou zmluvou o revolvingovej pôžičke č. 140342-45052 zo dňa 16.11.2011 som musela so žalovaným uzatvoriť aj dohodu o zrážkach zo mzdy/iných príjmov dlžníka č. 140342-45052 zo dňa 16.11.2011, ktorá mala zabezpečovať poskytnutú pôžičku. Už len z logiky vecí vyplýva, že ak by malo ísť o pôžičku na účel podnikania, žalovaný by mi nedával podpisovať dohodu o zrážkach zo mzdy. Keďže žalovaný doručil môjmu zamestnávateľovi žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, môj zamestnávateľ mi začal vykonávať zrážky zo mzdy. Z tohto dôvodu som podala na Okresný súd v Žiline žalobu o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, pričom Okresný súd Žilina rozsudkom č. 8C/164/2016 zo dňa 16.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. 9Co/229/2017 zo dňa 21.09.2017 určil, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy/iných príjmov dlžníka č. 140342-45052 zo dňa 16.11.2011 je neplatná. Okresný ako aj krajský súd v predmetnom konaní konštatovali, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah. Na preukázanie uvedených skutočností navrhujem, aby si súd pripojil predmetný spis Okresného súdu v Žiline.

Konanie žalovaného pri poskytovaní pôžičky spotrebiteľovi, ktorý je držiteľom živnostenského oprávnenia resp. iného oprávnenia na samostatnú zárobkovú činnosť tým, že pôžičku vybaví spôsobom, že mu predloží zmluvu o pôžičke pre živnostníkov a to aj v prípade, keď žiada spotrebiteľský úver, čím mu následne znemožní dosiahnuť ochranu spotrebiteľa pri spotrebiteľských úveroch možno považovať za mimoriadne závažnú nekalú obchodnú praktiku.

I za použitia všeobecného interpretačného ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka týkajúceho sa spotrebiteľských zmlúv je totiž namieste pri pochybnostiach o obsahu zmlúv výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, čím treba dospieť k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. nespotebiteľský úver majúci sa takto riadiť výlučne úpravou v zmluve a Obchodnom zákonníku), čiže veriteľa (porovnaj rozhodnutia Krajského súdu v Trnave z 23. februára 2010, sp. zn. 10CoE/5/2010 a z 31. mája 2010 sp. zn. 10CoE/70/2010).

Svojou povahou a podstatou ide o spotrebiteľskú zmluvu s jednoznačným spotrebiteľským účelovým určením a pre jej kvalifikáciu a právny režim sú smerodajné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase uzatvorenia posudzovanej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Predmetná zmluva však nespĺňa viaceré podmienky zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže zo strany žalovaného pri podpise zmluvy boli porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, daná pôžička sa musí považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Nakoľko predmetná zmluva je zo zákona považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú, bola som povinná vrátiť žalovanému sumu, ktorú som si od žalovaného požičala, t.j. sumu 2.000 €. Ja som žalovanému postupnými platbami vrátila až sumu 4.698,88 €, pričom som bola povinná uhradiť vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky zmluvy len sumu 2.000 €. Bez právneho dôvodu som žalovanému zaplatila sumu 2.698,88 €. Z dôvodu prípadného premlčania môjho nároku sa však domáham zaplata sumy 2.058,88 €, čo predstavuje platby, ktoré som žalovanému zaplatila počnúc 04.11.2013 až doteraz.

V zmysle vyššie uvedeného teda zotrvávam na podanej žalobe a žiadam, aby súd mojej žalobe vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovaného nahradiť mi všetky trovy konania.

4. Právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 16.7.2018 uviedol: „ Žalobkyňa svoje tvrdenia zakladá na skutočnostiach, ktoré majú nasvedčovať tomu, že uzavretý zmluvný vzťah je spotrebiteľským, čo podporuje tvrdeniami, že predmetná zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami spotrebiteľsko-právnych predpisov. Tvrdenia žalobkyne nenachádzajú v kontexte obsahu vzájomných práv a povinností zmluvných strán žiadne opodstatnenie. Úverový vzťah nie je spotrebiteľským, ale podnikateľským, uzatvoreným v režime obchodného práva.

Medzi účastníkmi konania nedošlo k uzavretiu žiadnej spotrebiteľskej zmluvy. Už zo znenia článku 1., ods. 1. Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej v texte aj ako „zmluva“) vyplýva, že na základe zmluvy poskytuje veriteľ (tu žalovaný) v prospech dlžníka (tu žalobkyňa) peňažné prostriedky pre účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti.

V súvislosti s tvrdeniami žalobcu poukazujeme na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 81/2011, podľa ktorého Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve musí byť preto najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho súd na základe vykonaného dokazovania posúdi, aká bola skutočná vôľa strán v čase uzatvárania zmluvy. Podmienkou pre to, aby mohol prihliadnuť k vôli účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňovať. Takto musí súd postupovať súd aj v prípadoch, ak interpretujú účastníci vo svojich prednesoch alebo výpovediach v priebehu konania zmluvné dojednanie odlišným spôsobom. Takáto situácia neznamená, že právny úkon vyložiť nemožno, lebo záujmy a postoje účastníkov priebehu súdneho konania už nemusia zodpovedať ich pôvodnej vôli, ktorú prejavili pri právnom úkone. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť považovaná za nahradenie, prípadne zmenu už urobených prejavov vôle, keďže použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý urobili účastníci o vzájomnej dohode, bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v čase ich zmluvného dojednania.

Žalovaný spochybňuje tvrdenia žalobkyne a ich právnu relevanciu. V zmysle vyššie uvedeného totiž prejav vôle žalobcu uvedený v zmluve je natoľko nesporný, že jeho súčasné tvrdenia nie sú po právnej stránke spôsobilé zmeniť obsah ním vykonaného prejavu vôle. V prípade žalobcu teda nejde o spotrebiteľa.

Žalobkyňa do podania žaloby vedela a nikdy nespochybnila, akú zmluvu uzavrela a s akým obsahom. Iné skutočnosti začala tvrdiť až dodatočne v konaní. Žalobkyňa ani neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, pre ktoré by sa mal obsah ním slobodne a dobrovoľne vykonaného úkonu interpretovať inak a spôsobom, ktorý je v rozpore s prejavom vôle. Uvedené skutočnosti jednoznačne preukazujú vedomosť žalobkyne o obsahu svojho záväzku.

V zmluve je žalobkyňa označená ako podnikateľ a v článku 1., ods. 1.1 sa uvádza, že peňažné prostriedky sa poskytujú na podnikateľský účel. Pritom aj z ďalších ustanovení tejto zmluvy je zrejmé, že zakladá obchodnoprávny vzťah medzi jej účastníkmi (napríklad článku 14 a 17). Táto skutočnosť nebola až do okamihu začatia súdneho konania nikdy spochybnená.

V zmysle ust. § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa: „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.“

Súdny dvor Európskej únie pri riešení výkladu úniijného práva (smernica 93/13/ EHS) vo vzťahu k tomu, aké postavenie má byť priznané osobe vystupujúcej od začiatku vo vzťahu k dodávateľovi ako podnikateľ a ktorá až následne tvrdí, že je spotrebiteľom rozhodol takto: Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, Q.-XXX/XX, vo veci I. N. proti Bay Wa AG).

Tento záver je pritom opakovane preberaný vrcholnými súdnymi inštanciami členských štátov EÚ, napríklad: Rovnako, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, VIII ZR 91/04).

Správanie zmluvných strán po uzavretí zmluvy je tiež určitým dôkazom o tom, čo strany pri uzavretí zmluvy zamýšľali, s akými pohnútkami do zmluvného vzťahu vstupovali a čo jej uzavretím sledovali. Na základe vyššie uvedeného považujeme argumentáciu žalobkyne za bezpredmetnú a zavádzajúcu. Žalobkyňa sa účelovým vykreslením postavenia spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu domáha neoprávneného majetkového prospechu na úkor žalovaného.

Žalobkyňa písomne požiadala o poskytnutie úveru, pričom od začiatku vystupovala ako podnikateľský subjekt. V rámci údajov zadaných žalobkyňou okrem iného pripojila aj potrebné listiny na schválenie úveru, ktorými sa rovnako preukazovala ako podnikateľský subjekt. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z obsahu žiadosti o úver, ktorá predchádzala podpisu (uzatvoreniu) zmluvy o revolvingovom úvere. To, že žalobkyňa poskytnuté finančné prostriedky nezahrnula do svojho účtovníctva, je bez právneho významu. Je vecou každého daňového subjektu, čo zahrnie a čo nezahrnie do účtovníctva. Ide o skutočnosť nasledujúcu po vzniku zmluvy, čiže logicky ani nemôže mať vplyv na už uzavretú zmluvu. Žalovaný

popiera tvrdenie žalobkyne, že by zaplatila bez právneho dôvodu sumu 2.698,88, keďže nejde o spotrebiteľskú zmluvu a preto nemôže obsahovať nedostatky ako uvádza.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme, aby súd žalobu zamietol súčasne zaviazal žalobcu k náhrade trov právneho zastúpenia žalovaného v celkovej výške.

5. Zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 140342-45052 zo dňa 16.11.2011 súd zistil, že žalovaný poskytol žalobkyni ako podnikateľskému subjektu zapísanému v živnostenskom registri IČO. 35406194 na účely jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 4 320 €. Žalobkyňa sa ďalej zaviazala splatiť veriteľovi pôžičku na účet veriteľ a uvedený v tejto zmluve v 36 mesačných splátkach po 120 € podľa splátkového kalendára tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy.

6. Žalovaný sa faktúrami zaslanými žalobkyni domáhal jednotlivo uhradenia sumy 432 € za splátku č. 3, 7, 8, 11, 27, 29, 31, 34, 35, 36 a zároveň jej aj zaslal pokus o zmier s každou faktúrou. Takýmto spôsobom zaslal žalobca žalovanej faktúry č. 912000347, č. 912002909, č.912003498, č.912006472, č.914001188, č. 914002346,č. 914003385, č.914004878, 914005320, 914005717.

7. Dňa 28.2.2017 nadobudol právoplatnosť zmenkový platobný rozkaz č.k. 3 CbZm 93/2015-15 ktorým OS BA V uložil žalobkyni ako živnostníkovi povinnosť zaplatiť žalované mu sumu 4 390,27 € s príslušenstvom, tento zmenkový platobný rozkaz bol vydaný na základe Zmenky vystavenej 16.11.2011, v ktorej sa žalobkyňa ako živnostník zapísaný v živnostenskom registri IČO: 35406194 zaviazala túto zmenku dňa 11.1.2015. Zmenka bola vystavená bez protestu.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 369 ods.1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve.

Podľa § 52/1,2,3,4 Občianskeho zákonníka Ods.1 Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ods.2 Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Ods.3 Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ods.4 Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 451/1,2 OZ Ods.1 Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Ods.2 Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli Zmluvu o revolvingovej pôžičke č. 140342-45052 zo dňa 16.11.2011 na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni ako podnikateľskému subjektu zapísanému v živnostenskom registri IČO. 35406194 na účely jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 4 320 €. Žalobkyňa sa ďalej zaviazala splatiť veriteľovi pôžičku na účet veriteľa uvedený v tejto zmluve v 36 mesačných splátkach po 120 € podľa splátkového kalendára tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy.

Žalobkyňa vo svojom podaní uvádza, že túto zmluvu uzatvárala ako fyzická osoba a úver si brala pre vlastnú potrebu. Z predmetnej úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa si brala úver ako živnostník, ktorý je riadne zapísaný v živnostenskom registri a úver jej bol poskytnutý na jej podnikateľskú činnosť.

Občiansky zákonník jasne v § 52/4 ustanovuje že, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa jednoznačne pri uzatváraní tejto zmluvy ako spotrebiteľ nevystupovala.

Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 81/2011, podľa ktorého Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve musí byť preto najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho súd na základe vykonaného dokazovania posúdi, aká bola skutočná vôľa strán v čase uzatvárania zmluvy. Podmienkou pre to, aby mohol prihliadnuť k vôli účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňovať. Takto musí súd postupovať súd aj v prípadoch, ak interpretujú účastníci vo svojich prednesoch alebo výpovediach v priebehu konania zmluvné dojednanie odlišným spôsobom. Takáto situácia neznamena, že právny úkon vyložiť nemožno, lebo záujmy a postoje účastníkov priebehu súdneho konania už nemusia zodpovedať ich pôvodnej vôli, ktorú prejavili pri právnom úkone. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť považovaná za nahradenie, prípadne zmenu už urobených prejavov vôle, keďže použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý urobili účastníci o vzájomnej dohode, bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v čase ich zmluvného dojednanja.

Žalobkyňa Zmluvu o revolvingovej pôžičke č. 140342-45052 uzavrela ako živnostník, neobstojí obrana žalobkyne v tom smere, že jej obchodný zástupca žalovaného pri podpise zmluvy povedal, že ak chce pôžičku musí predmetnú zmluvu podpísať, že sa nemusí obávať, nakoľko ide o štandardnú zmluvu. V bode 22.9. tejto zmluvy je jasne uvedené, že zmluvné strany vyhlasujú, že si túto Zmluvu prečítali, jej obsahu porozumeli, že ju uzatvárajú na základe svojej slobodnej a vážnej vôle, ani pod nátlakom v tiesni ani za inak nevýhodných podmienok. Na dôkaz súhlasu so všetkými ustanoveniami tejto zmluvy pripájajú zmluvné strany svoje vlastnoručné podpisy. Teda už v čase uzatvárania predmetnej zmluvy si bola žalobkyňa vedomá toho, že túto uzatvára ako živnostník a peňažné prostriedky jej boli zo strany žalovaného poskytnuté za účelom výkonu jej podnikateľskej činnosti. Aj podmienky pre splatenie pôžičky boli zo strany žalovaného nastavené na živnostníka. Súd má preto za to že prijatím týchto úhrad žalovaným nedošlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko nešlo zo strany žalovaného o poskytnutie spotrebiteľského úveru ale úveru za účelom výkonu podnikateľskej činnosti žalobkyne.

Súd preto vzhľadom k vykonanému dokazovaniu ako aj citovaným zákonným ustanoveniam ako aj s prihliadnutím na vyššie citované rozhodnutie NS SR súd žalobu žalobkyne zamietol.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal vo veci úspech 100%, preto mu súd priznal proti neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania v 100% výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 Civilného sporového poriadku nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP. Lehota na podanie odvolania plyní od doručenia rozhodnutia intervenientovi. Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy, písomne, v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva a spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 373 ods. 4 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 263 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená viacerými advokátmi, súd určí za prijímateľa náhrady trov konania jedného z nich.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podľa § 376 ods. 1 Civilného sporového poriadku podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (personálna exekúcia). Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).